

Almachtige Vader

Verkennen

Stel, er wordt aan jou gevraagd om God te tekenen? Hoe zou jij te werk gaan?

Teken je een oude man, zoals Michelangelo in de Sixtijnse kapel?

Is hij een zwarte man die verdacht veel lijkt op Morgan Freeman, zoals in de film Bruce Almighty?

Draagt God Jezus in zijn armen, zoals bij El Greco's Triniteit?

Is God een gefrustreerde oude man die woont in Brussel, zoals in de film Le Tout Nouveau Testament van Jaco Van Dormael?

Beeld je één man af, of juist drie, zoals in de Triniteitsicoon van Andrei Rublev?

Misschien schilder je wel een zwart vlak, zoals Kazimir Malevich?

Of misschien schilder je de sterrenhemel van Van Gogh?

Of teken je God in het licht dat weerkaatst op het water bij de waterlelies van Monet?

Verdiepen

Bij elk van deze voorbeelden, denk je waarschijnlijk? Ja, dat heeft wel iets maar ... Spreken over God is aartsmoelijk. Daarom grijpen we vaak terug naar één van de oudste beelden die er bestaan: God als Vader.

Het is een naam die we kregen van Jezus zelf, die God aanspreekt met Abba. Geen Zweedse popgroep, maar Aramees voor vader, of zelfs nog intiemer 'papa'. We bidden ook, zoals we geleerd hebben van Jezus, tot God met 'Onze Vader'. Het is een beeld van God als tedere Vader. Jezus vergelijkt God dus met de zorg en liefde van een Vader.

Wil dat zeggen dat God een man is? In het boek Jesaja spreken we over God als moeder. "Zoals een moeder haar zoon troost, zo zal Ik jullie troosten" Dit wil vooral zeggen dat we spreken met beelden die gekend en vertrouwd zijn. God overstijgt die beelden keer op keer, maar het is onze enige manier waarop we over Hem iets kunnen zeggen. Zoals de barmhartige vader uit de gelijkenis van Jezus, zo is God ook voor ons Vader. Barmhartig, beschermend en dragend.

Maar God is niet gewoon een Vader, hij is een almachtige Vader.

Is diezelfde barmhartige God dan ook almachtig? We hoeven maar naar het vele geweld te kijken om bij die vraag onze wenkbrauwen diep te fronsen. God zelf geeft een antwoord in het Bijbelboek Jesaja: "Mijn plannen zijn niet jullie plannen, en jullie wegen zijn niet mijn wegen – spreekt de HEER." God staat aan de oorsprong van de wereld en laat deze nooit aan zijn aandacht ontsnappen. Altijd is er Zijn liefdevolle zorg. Het is moeilijk te begrijpen, maar misschien toont God Zijn almacht het meest wanneer alle hoop verloren is. Wanneer wij met onze menselijke plannen, wegen, ideeën en uitvindzels uitgeput zijn, en niets anders kunnen dan ons over te geven aan Zijn barmhartigheid en liefde. Als wij geen weerstand geven, kan Hij zijn weg tonen. Zoals Jezus aan het kruis op Goede Vrijdag, nog niet wetend dat Pasen zou volgen, maar wel in het grootste vertrouwen.

De zin van het kwaad zullen we waarschijnlijk nooit begrijpen. Maar wat we wel kunnen geloven is dat die God ook bij ons aanwezig is. Die God die recht schrijft over kromme lijnen, en nooit laat Hij ons alleen. In alle vreugde en verdriet is die God aanwezig. Van een kwaad dat nooit het eerste en nooit het laatste woord heeft.

Het woord almacht hoort bij Vader. God is almachtig in de liefde.

Verbinden

In het Evangelie horen we het verhaal van Jezus die in de woestijn aan de verlokkingen van de duivel kan weerstaan. Jezus verblijft in de woestijn, maar dat betekent niet dat Hij van God los is. Daar is God ook met Hem, en Hij met God. Durven we daar een voorbeeld aan nemen? Durven we ons overgeven aan Zijn Liefde? Durven we echt alles in Zijn handen leggen? Dan kunnen we misschien samen bidden en zingen met een hymne die vaak in kloosters en abdijen gezongen wordt:

Gij hebt, o God, dit broze

bestaan gewild,

hebt boven 't nameloze

mij uitgetild, -

laat mij dan dankbaar leven

de volle tijd,

geborgen in de beven-

de zekerheid,

dat ik niet uit dit smal en

onvast bestand

van mijn bestaan zal vallen

dan in uw hand.